

Стратегија реинтеграције повратника на основу Споразума о реадмисији

Уврштавањем Републике Србије на листу такозваних безбедних земаља, питање реадмисије је последњих година добило на политичком значају. Истовремено, Република Србија се налази на првом месту на листи земаља порекла тражилаца азила у Западној Европи. Оваква ситуација, на основу споразума о реадмисији, отвара могућност повратка више од 100.000 лица. Прихват ових лица захтева да се хитно сагледају питања која се тичу начина обезбеђивања ефикасне и квалитетне заштите повратника.

Влада је Стратегију усвојила 2009. године без дефинисаног рока важења. **Носиоци активности** су Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Комесаријат за избеглице и миграције. **Финансијска средства** за извођење активности у оквиру ове Стратегије **нису одређена**.

Према члану 1. Устава Републике Србије, Република Србија је дефинисана као држава српског народа и свих грађана који у њој живе, заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама и припадности европским принципима и вредностима.

Велико ограничење приликом истраживања потреба и уобличавања препорука за реинтеграцију повратника је непостојање прецизних података о броју и структури повратника. Недостатак података представља проблем за непристрасну оцену о угрожености повратника и за процену броја и структуре посебно рањивих група. Министарство надлежно за унутрашње послове води евиденцију само о процесу враћања лица чији повратак је био претходно најављен од стране иностраних органа. За одржив и трајан повратак лица потребно је да постоји сарадња између земље њиховог порекла и земље пријема. Одсуство координације и размене информација земаља које враћају ова лица и Републике Србије главна је сметња за регистрацију ових лица и утврђивање стања потребе у којој се та лица налазе.

Остали стратешки документи са којима је Стратегија повезана су: Стратегија за смањење сиромаштва, Стратегија развоја социјалне заштите, Национална стратегија запошљавања за период 2005-2010. године, Национални план акције за децу као и Миленијумски циљеви развоја.

Циљ доношења ове стратегије је и предлагања мера у сврху **оспособљавања повратника за самосталан и са осталим грађанима равноправан живот**. Будући да велики број повратника чине Роми, социјални и културни аспект интеграције може представљати велики проблем. Решавање проблема с којима се суочавају повратници може бити ефикасно само ако се ови проблеми свеобухватно сагледавају, укључујући и опште окружење у које се повратници интегришу.

Велики број повратника у процесу реадмисије припадају националним мањинама. Од њих највећи проценат чине Роми (међу присилним повратницима више од 70% представљају лица ромске националности), Бошњаци/муслимани (забележено према начину изјашњавања самих повратника), а затим Албанци, Ашкалије, Горанци и остали. Ово баца посебно светло на потребу заштите мањинских права загарантованих Уставом и законом, а посебно у областима образовања, културе, информисања и службене употребе језика.

Општи циљ: одржива интеграција повратника у заједницу уз пуно поштовање социјалне и културне различитост.

Специфични циљеви су:

- успостављен институционални оквир и координација активност
- развијен и примењен програм прихвата повратника и програм интервентне подршке као интегралног дела механизма одрживе реинтеграције
- развијен и функционалан механизам за реинтеграцију уз оснажене капацитете заједнице и повратника за успешну реинтеграцију

Због важности решавања питања интеграције повратника за Републику Србију, формиран је Савет за интеграцију повратника по основу споразума о реадмисији, као тело Владе. Комесаријат за избеглице и Министарство рада и социјалне политике координира планиране активности и иницира установљавање механизма координације, сарадње и одлучивања.

Цео текст стратегије можете наћи [овде](#).